

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM0510003002

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองแม่กะ เป็นสาขาของแม่น้ำ
 เป็นสาขาของแม่น้ำ
 ลำน้ำแม่โป่ง/ลำน้ำโฮม/แม่น้ำแม่กวง/แม่น้ำปิง
 ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 23 กรกฎาคม 2564
 หมู่บ้าน หมู่ที่ 3 แม่กะใต้ ตำบล ตลาดใหญ่ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	511944	Y(UTM)	2078995	X(UTM)	511944	Y(UTM)	2078995	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		12.5		1.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		12.0		1.0		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง	
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		รางส่งน้ำคอนกรีต สูงประมาณ 0.30 ม. มีเสากลาง 1 ต้น						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		7.0		1.0		1:1.5		

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ ตาดผิว วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ
 ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ ปานกลาง ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4 ลำเหมืองแม่กะตาดคอนกรีตบางช่วง ระดับความเสี่ยง ปานกลาง
 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (วัชพืชเติบโตบริเวณตลิ่งของลำเหมือง)
- > โดยมนุษย์ จาก -

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข -

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหามุ่งต้น
รางส่งน้ำเก่าข้ามลำเหมืองแม่กะ มีระดับต่ำและมีตอม่อขวางกลางลำน้ำ ทำให้ฝักตบขวาและฝักบุงลอยมาติดกับรางส่งน้ำ	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $15.5 \text{ m}^3/\text{s}$
	รางส่งน้ำมีระดับการวางที่ผ่านหน้าตัดของลำเหมืองแม่กะ ทำให้ช่วงหน้าฝนจะเห็นได้ชัดว่าน้ำจะพัดพาเอาฝักบุง ไหลมาติดที่รางส่งน้ำ ส่งผลให้เมื่อหน้าตัดการระบายน้ำของลำเหมืองลดน้อยลง การระบายน้ำจึงเป็นไปได้ช้า แต่รางระบายน้ำยังมีความจำเป็นต่อชาวบ้าน ดังนั้นจึงควรทำการขุดลอกลำเหมืองแม่กะตลอดช่วง

รูปภาพประกอบ

